

Választmány elnöki beszámoló

a Magyar Piarista Diákszövetség Közgyűlésén

A 2016-os év, mivel tisztújítás történt, csonka évnak tekinthető a Választmány működésében. A testület összetétele az áprilisi közgyűlésen, illetve a tagozati delegálások révén jelentősen megújult: örvendetesen növekedett az új fiatal tagok aránya, miközben megmaradtak a korábban is tag fiatal korosztálybeliek a tiszteletnek örvendő idősek mellett.

A Választmány tartott egy alakuló ülést, amely elsősorban ismerkedéssel telt, s tájékoztatást kaptunk az év várható diákszövetségi eseményeiről.

Decemberben volt a második ülésünk, amely formabontónak bizonyult. Tekintettel az iskolától kapott terem adottságaira, kötetlen beszélgetéssel töltöttük az együttlétet a rövid hivatalos tájékoztatások után. Minden jelenlévő tagozati képviselő beszámolt, mi újság van a házuk táján. Még egy újítás történt: a meghívóban jeleztem, hogy szívesen veszem, ha a hivatalos küldöttek mellett a vidéki tagok magukkal hoznak egy-egy érdeklődő fiatalot, aki így megismerhet minket, s akár – ha megtetszünk neki – be is kapcsolódhat a szövetségi munkába. Nagy öröm volt, hogy a mosonmagyaróváriak éltek is e lehetőséggel. Remélem, sikerül ezzel új hagyományt teremteni.

Jómagam választmányi elnökként részt vettem és képviseltem a Választmányt a tradicionális kecskeméti és váci Piarista Vacsorán, ami a szokásos kitűnő hangulatot nyújtotta.

Tevékenységem jelentős részét tette ki a jubileumi évvel kapcsolatos felkészülés: a tablófelújításokkal kapcsolatos felmérések (leltárkészítés) és felhívások, a Horváth Bálint igazgató úr vezetésével működő iskolai emléktábla bizottság munkájában való közreműködés. Remélhetőleg május 27-re el is készül a gimnáziumi lépcsőházban a híres és névtelen piarista diákokra emlékező tábla. Szorgalmaztam a Sík Sándor-emléktábla kihelyezését és kijártam, hogy a valamikori rendházi lépcsőházban függő Teleki-emlékmű ne a Piarista Múzeumba kerüljön, hanem a Diákszövetség birtokába, hogy irodánk felújítása utána a falát díszítse.

Másik projektem a Mikszáth Kálmán téri épületre tervezett jubileumi emlékmű. Ezt egymagam végeztem és végzem mind a mai napig. (Egyeztetések a kivitelező művésszel, a számtalan engedély beszerzése, adománygyűjtésre való felhívás közreadása, stb.).

Két Piarista Szalon összejövotelt rendeztem 2016-ban: az első az óriási sikernek bizonyult, megrendítő nosztalgia magyaróra-páros Borián és Jelenits tanár urakkal, a másik magyarságtudatunk „látleteiről” szólt, ahogy ezt a külföldön élő / szolgáló magyarok, illetve az odalátogató kulturális követek megélik, a Gimnázium szintén két volt tanára: Havas és Hatos tanár urak színes és sziporkázó beszámolóit alapján.

E programok, de a november végén Jelenits-Lukács-Wettstein atyáknak köszönhetően beindított vasárnap esti öregdiákmisék kapcsán is meg kellett tapasztalnom, hogy nem

könnyű még kiemelkedő szellemi-lelki tartalmakat kínáló programokkal sem aktivizálni a sajnos többnyire passzív budapesti tagságot. Ami viszont sok örömet jelent, az az aktív tagok és „külső” barátaink hűsége és lelkesedése. Ők tartják életben a fővárosban a Diákszövetséget. De ezt bizonyítja a már említett piarista vacsorák törzsközönsége is és a sok áldozatra képes tagozati vezetők és programszervezők sora.

Baráti köszöntéssel

Várgedő Tamás

a Választmány elnöke

Budapest, 2017. május 1.